

Követjük Kacsó Sándort

Az ő hetven éve: alkalom a vallomásra.

Kevés volna, hogy szeretjük józan bölcsességét, a Nyárad mellől hozott nyugalmát, mellyel izgalmas kérdések megoldásához segített. Kevés volna az irodalmi elismerés írsainak kristálytisztaságáért, mondanójának egészségéért. Többre emlékezünk alkotó múltjából: a magunk megfogalmazására, létünk és célunk tételbe foglalására.

Kacsó Sándor fejezte ki — művészi formákban is közéleti határozottsággal — népszolgálatunk és emberségünk szét nem választható egységét, hűségben nemzetiségi dolgozó tömegeinkhez s kultúránkhoz, közös erőfeszítésben a román nép történelmi haladásával.

Az ő regényhős Birtók Bénije mondja: „Jobban érzem és tudom, mi a népi összetartás ereje, mint akármelyik közületek. Annyira érzem és tudom, hogy néha fáj, s olyan súlyos, hogy alig bírom. De értem ennek a szónak is az értelmét: ember. És érzem a jelentőségét is, ami nem egyéb, mint a legmagasabb szeretet. Ebben a szeretetben elevenebben benne van a népszerűség is, mint abban a sok kazalnyi kieséppelt szalmában, amit elavult és hűvös — mert kártékony — jelszavakból halmoztak össze.”

Ez a merész ifjú felfogás bővül, erősödik fel a férfitü közéleti fellépésében harccá minden visszahúzó kicsinyesség, sovén önzés, elszigetelő vaktság ellen, s terebélyesül életprogrammá, ahogyan az a Brassói Lapok antifasiszta vezércikkeiből, a Vásárhelyi Találkozó szónokának a nemzeti egyenlőségért s a román néppel való szövetségért kiálló hitvallásából, majd a Magyar Népi Szövetség vezető emberének szocialista úttöréséből mindnyájunk számára kiviláglott.

Eltelt volna az idő? Kacsó Sándor történelmi igazsága fölött nem. Törvényünk szervezült meg benne. Ezért nem elégszünk meg az egyszerű üdvözléssel, s életének nagy vállalására adott válaszuk: követjük népszolgálatban és emberségben.

KORUNK